

УДК 351:004.9

JEL H83, O33, O38, R58

DOI <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2026-14-7>**Вольська О.М.**

доктор наук з державного управління, професор,
професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування,
Херсонський національний технічний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5047-4579>

ДИДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА ПРИКЛАДІ КОНЦЕПЦІЇ «БЕЗПЕЧНЕ МІСТО»

У статті досліджено диджиталізацію публічного управління на прикладі впровадження концепції «Безпечне місто» як одного з перспективних напрямів цифрової трансформації сучасної системи врядування. Визначено, що використання цифрових технологій змінює не лише технічні засоби діяльності органів публічної влади, а й принципи вироблення та реалізації управлінських рішень, організації міжвідомчої взаємодії та комунікації між державними органами, органами місцевого самоврядування, правоохоронними й екстреними службами та громадянами. Розкрито еволюцію цифровізації публічного управління від електронного урядування до цифрового врядування, що було засноване на інтеграції інформаційних систем, Концепцію «Безпечне місто» розглянуто як комплексну організаційно-технологічну та інформаційно-аналітичну систему, що поєднує відеоспостереження, геоінформаційні технології, автоматизований аналіз даних, системи оповіщення, ситуаційні центри та цифрові канали міжвідомчої взаємодії. Обґрунтовано потенціал таких систем щодо підвищення оперативності реагування на надзвичайні ситуації, правопорушення, транспортні інциденти та загрози критичній інфраструктурі. Встановлено, що ефективність реалізації концепції напряму залежить від інституційної спроможності органів публічного управління, правової визначеності процедур обробки даних, сумісності інформаційних систем, належного рівня кіберзахисту та демократичного контролю. Акцентовано увагу, зокрема, на необхідності забезпечення оптимального балансу між потребою у підвищенні рівня суспільної та громадської безпеки, захистом приватності й персональних даних громадян та неухильним дотриманням основоположних прав і свобод людини в умовах активного впровадження цифрових технологій, систем відеоспостереження й автоматизованого аналізу даних. Наголошено, що застосування цифрових інструментів у межах концепції «Безпечне місто» має здійснюватися на засадах законності, пропорційності, прозорості та підзвітності, із чітким визначенням мети й меж збору, обробки, зберігання та використання інформації, а також із запровадженням ефективних механізмів контролю за діяльністю відповідних суб'єктів публічного управління.

Ключові слова: диджиталізація, цифровізація, публічне управління, електронне урядування, цифрове врядування, безпечне місто, розумне місто, відеоспостереження, Концепція «Безпечне місто», громадська безпека, безпека.

Постановка проблеми. Цифрова трансформація стала одним із визначальних напрямів модернізації сучасного публічного управління. Її зміст не обмежується переведенням адміністративних послуг в електронну форму або автоматизацією окремих управлінських операцій. Диджиталізація передбачає глибшу трансформацію механізмів формування, реалізації та оцінювання публічної політики, засновану на використанні цифрових платформ, великих масивів даних, алгоритмічних систем, електронних реєстрів та інтегрованих інформаційних мереж. Практичним проявом цих сучасних трендів є розвиток концепцій «Безпечне місто» (Safe City) та «Розумне місто» (Smart City). Причому, Safe City стає фундаментом, основою Smart City, оскільки фокусується насамперед на безпекових питаннях і за допомогою цифрових інструментів дозволяє запобігати загрозам, фіксувати події, координувати служби та підвищувати

захищеність міського середовища. Але встановлення камер і датчиків саме по собі не гарантує підвищення безпеки. Без визначених цілей обробки інформації, розмежування повноважень, стандартизованих протоколів доступу та механізмів відповідальності цифрова інфраструктура може перетворитися на фрагментарну систему накопичення даних. Тому потрібно закласти теоретичну, правову та прикладну базу реформування публічного управління з огляду на процеси цифровізації. Актуальність цієї теми критично зростає в умовах повномасштабної війни, коли міські системи не просто регулюють рух чи фіксують правопорушення, а й допомагають реагувати на повітряні загрози, документувати наслідки атак та захищати критичну інфраструктуру.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Оскільки наукове осмислення цифровізації публічного управління є комплексною проблемою, дослідники фокусуються на аналізі

її різноманітних аспектів. Зокрема, у багатьох працях аналізується перехід від традиційної бюрократичної моделі до мережевого управління в межах теорії електронного урядування та цифрової держави. Наприклад, І. Каліна та К. Майстренко досліджують створення державного механізму інформаційного забезпечення як інструменту довгострокової реалізації відповідної національної стратегії [7]. Муляр Г. В., Фур'яка Я. А., Галка Д. І. аналізують еволюцію поняття «цифрова держава» та визначають його як сучасну теоретико-правову категорію, формування якої зумовлене загальною цифровізацією, глобалізацією та необхідністю захисту державного суверенітету й безпеки в цифровому просторі [12]. Науковці вивчають також теоретичні підходи та науковий інструментарій дослідження цифрової трансформації в публічному управлінні [10], методологію та динаміку впровадження електронного урядування (e-government), зокрема в українських реаліях [4]. Ще один вагомий напрям наукових пошуків становить аналіз викликів і перспектив цифрової трансформації в межах концепції Smart City [8], дослідження особливостей впровадження SMART-рішень у міському середовищі України [6], а також оцінка потенціалу автоматизації та оптимізації процесів публічного управління та адміністрування [1; 3]. Водночас аналіз наявних публікацій дає підстави стверджувати, що недостатньо уваги приділяється концепції «Безпечне місто» як інструменту публічного управління.

Метою статті є визначення сутності, управлінського потенціалу, інституційних умов та основних ризиків диджиталізації публічного управління на прикладі впровадження концепції «Безпечне місто».

Виклад основного матеріалу дослідження. Організація Об'єднаних Націй у дослідженні електронного урядування за 2024 рік зафіксувала загальне зростання рівня цифрового розвитку держав і збільшення інвестицій у стійку цифрову інфраструктуру та новітні технології. Водночас глобальне поширення цифрових рішень актуалізує питання подолання цифрової нерівності, інституційної спроможності та забезпечення інклюзивного характеру цифрових послуг [21].

У міжнародному науково-практичному дискурсі парадигма цифрового урядування розглядається не просто як автоматизація традиційних адміністративних процедур, а як комплексна трансформація публічного сектору, за якої технології та масиви даних

інтегруються в усі етапи управлінського й політичного циклів. У цьому контексті Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) виокремлює шість основних вимірів цифрового урядування: цифровий підхід за замовчуванням, управління на основі даних, уряд як інтегрована платформа, відкритість публічних процесів, орієнтація на потреби користувача та проактивність [19].

В Україні нормативним підґрунтям цифрової трансформації стали Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України [16], законодавство у сфері електронних послуг [15], відкритих даних, захисту інформації та персональних даних, а також галузеві стратегії цифровізації. Зокрема, урядова Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України [16] визначила цифровізацію одним із механізмів економічного й суспільного розвитку, а Концепція розвитку штучного інтелекту [9] окреслила напрями застосування відповідних технологій у публічному секторі.

Цифрові технології перестають виконувати виключно допоміжну роль і стають одним із ключових інструментів вироблення, реалізації та оцінювання державної політики.

Цей процес, відомий у науковій літературі як «диджиталізація», означає масштабні зміни в усіх сферах суспільного життя, зумовлені впровадженням новітніх технологій [11, с. 128]. Він передбачає системну інтеграцію цифрових інструментів у діяльність органів влади, бізнесу та інститутів громадянського суспільства, що трансформувє управлінські моделі, формати взаємодії та механізми прийняття рішень. Завдяки цьому цифрові технології перетворюються на інфраструктурну основу функціонування держави.

У сучасній системі публічного управління цифровізація охоплює практично всі напрями діяльності: надання адміністративних послуг; управління державними реєстрами; електронний документообіг; бюджетний процес; управління транспортом; екологічний моніторинг; містобудування; охорона здоров'я; освіта; громадська безпека; кризове управління. Тому диджиталізація передбачає реорганізацію самих процедур, перерозподіл інформаційних потоків і формування нових моделей взаємодії держави з громадянами. У цьому контексті цифровізація є не лише технологічним, але й інституційним процесом та вимагає комплексної реконфігурації організаційних моделей державних інституцій для забезпечення їхньої гнучкості та стійкості перед сучасними викликами.

Цифровізація публічного управління – це тривалий процес, який складається з кількох етапів. Перший пов'язаний із концепцією Electronic Government (e-Government). Тут головною метою стало використання інформаційних технологій для підвищення ефективності діяльності державних органів. На цьому етапі цифровізація мала переважно сервісний характер: створювалися офіційні вебпортали органів влади, електронні приймальні, онлайн-форми звернень, електронний документообіг. Другий етап характеризується переходом до моделі Digital Government, яка передбачає повну зміну логіки процесів урядування, коли управлінські рішення починають прийматися на основі аналізу великих масивів даних (Big Data), міжвідомчої інтеграції інформаційних систем, автоматизованої аналітики та прогнозування. Саме тому Організація економічного співробітництва та розвитку визначає цифровий уряд як систему, у якій цифрові технології інтегровані в усі стадії вироблення державної політики, а дані розглядаються як стратегічний ресурс розвитку держави [13]. Третій етап розвитку пов'язаний із впровадженням технологій штучного інтелекту, Інтернету речей (Internet of Things), цифрових платформ, цифрових двійників міст (Digital Twin), автоматизованого прогнозування та алгоритмічного прийняття рішень. Саме цей етап формує сучасне розуміння цифрового врядування.

Таким чином, якщо електронне урядування відповідає на питання «як цифровізувати адміністративну послугу», то цифрове врядування відповідає на питання «як за допомогою цифрових технологій змінити саму систему управління» [10].

Один із напрямків диджиталізації публічного управління стосується безпеки міського середовища, інструментом забезпечення якого вважаються комплекси «Безпечне місто». У його межах досліджуються можливості автоматичного виявлення аномальної поведінки, розпізнавання номерних знаків транспортних засобів, прогнозування ризиків, управління дорожнім рухом і координації роботи екстрених служб. «Безпечне місто» – це комплексна система, яка поєднує мережі відеоспостереження; елементи біометричної ідентифікації; геоінформаційні системи; датчики стану міської інфраструктури; системи екстреного оповіщення; центри обробки та аналізу інформації; електронну взаємодію правоохоронних, муніципальних, аварійних і комунальних служб [5, с. 372; 17, с. 128]. Завдяки цій системі правоохоронці можуть

ефективно контролювати криміногенну ситуацію, а комунальні служби – оперативно ліквідувати аварії на об'єктах критичної інфраструктури. Важливим складником сучасного «Безпечного міста» є інтелектуальні транспортні системи, які аналізують трафік, керують «розумними» світлофорами та вуличним освітленням, а також автоматично фіксують порушення ПДР і розпізнають номерні знаки для пошуку викрадених авто. Отже, ця технологія є дієвим інструментом для оптимізації публічного управління та підвищення якості життя громади [2].

Разом із позитивними ефектами науковці звертають увагу на загрози помилок алгоритмів, формування упереджених профілів, непрозорість автоматизованих рішень та утвердження практик масового спостереження. У межах цього підходу системи «Безпечне місто» розглядаються як інструменти, що можуть істотно змінювати баланс між безпекою, свободою та приватністю. Ще однією проблемою є питання кібербезпеки та стійкості цифрової інфраструктури. Чим вищим є рівень інтеграції міських інформаційних систем, тим значнішими можуть бути наслідки несанкціонованого доступу, технічного збою або кібератаки. Тому безпекова цифровізація повинна включати захист каналів передавання даних, резервування критичних компонентів, аудит доступу, сегментацію інформаційних систем та регулярну оцінку вразливостей.

Аналіз міжнародної практики [14; 18; 20] дає змогу виділити низку базових принципів функціонування систем «Безпечне місто»: інтегрованість, оперативність, прогнозування, міжвідомчу взаємодію, кіберстійкість та дотримання прав людини. Вони безпосередньо визначають тенденції розвитку самих систем Safe City та особливості їх застосування в публічному управлінні. Наприклад, відбувається інтеграція інформаційних систем різних служб та владних суб'єктів. Поліція, пожежно-рятувальні служби, медичні установи, транспортні оператори, комунальні підприємства та органи місцевого самоврядування працюють у межах єдиного цифрового інформаційного простору. Стрімкий розвиток технологій штучного інтелекту та інтеграція його у систему «Безпечне місто» дозволяє не лише аналізувати великі обсяги інформації, оперативно реагувати на події, які відбуваються, але й прогнозувати їх розвиток, визначаючи потенційно небезпечні зони міста, ризики виникнення транспортних заторів або ДТП тощо. Тобто сучасні системи Safe City переходять від моделі пасивного

відеоспостереження до моделі інтелектуального управління міськими процесами.

Висновки. Таким чином, сучасне «Безпечне місто» є насамперед інформаційно-аналітичною системою підтримки управлінських рішень, інструментом публічного управління, елементом його диджиталізації, що є одним із ключових напрямів модернізації сучасної держави.

Призначення концепції «Безпечне місто» полягає не лише у впровадженні систем відеоспостереження, а у створенні комплексної інформаційно-аналітичної платформи, здатної забезпечувати оперативне прийняття управлінських рішень, координацію діяльності різних суб'єктів публічної влади, моніторинг міської інфраструктури та підвищення рівня громадської безпеки.

Аналіз міжнародного досвіду дозволив виокремити позитивні наслідки впровадження концепції «Безпечне місто» у публічне управління. Українські реалії свідчать, що цифрова трансформація державного сектору відбувається досить динамічно. Значний розвиток електронних державних послуг, функціонування цифрової екосистеми «Дія», цифровізація адміністративних процедур та розвиток муніципальних інформаційних систем свідчать про формування сучасної моделі

цифрового врядування. Особливо інтенсивно цей процес відбувається в умовах повномасштабної війни, коли цифрові технології стали невід'ємною складовою забезпечення національної та громадської безпеки. Разом із тим потрібно працювати над низкою системних проблем. До них належать фрагментованість інформаційних систем різних органів влади, недостатня стандартизація цифрової інфраструктури, відсутність комплексного законодавчого регулювання діяльності муніципальних систем «Безпечне місто», недостатній рівень інтеграції між інформаційними ресурсами державних органів, а також зростання кібербезпекових ризиків. Окрему увагу необхідно приділяти забезпеченню балансу між суспільною безпекою та захистом прав людини.

Отже, концепція «Безпечне місто» повинна розглядатися не як сукупність окремих технічних засобів відеоспостереження, а як інтегрована система цифрового публічного управління, що поєднує сучасні інформаційні технології, аналітику даних, міжвідомчу взаємодію та демократичні механізми контролю. Лише за таких умов цифровізація стане чинником підвищення ефективності державного управління, зміцнення громадської безпеки та розвитку демократичної правової держави.

Бібліографічний список

1. Бабаєв В. Ю., Дейкало С. О. Розвиток концепції розумного міста: публічно-управлінський аспект. *Актуальні проблеми державного управління*. 2024. № 1 (64). С. 27–44. DOI: <https://doi.org/10.26565/1684-8489-2024-1-02>
2. Безпечне місто – системи відеоспостереження. URL: <https://www.inni.tech/safe-city>
3. Вакулич М. Розвиток інтелектуальних систем та впровадження smart-рішень у містах України. *Економіка та суспільство*. 2026. № 85. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-130>
4. Дзевелюк М., Дзевелюк А. Передумови становлення та перспективи розвитку електронного урядування в Україні. *Публічне управління і право: історія, теорія, практика*. 2024. № 4. С. 39–48. DOI: <https://doi.org/10.31652/2786-6068-2024-4-36-45>
5. Дрок І. С. Система «Безпечне місто» як інструмент контролю за дотриманням законодавства на транспорті. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія ПРАВО*. 2025. Випуск 88: частина 2, С. 371–375. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.88.2.50>
6. Золковер А. О., Віжукін Д. Г. Цифрове суспільство та його зв'язок з урбанізацією. *Актуальні проблеми сталого розвитку*. 2025. Том 2, № 4. С. 206–216. DOI: [https://doi.org/10.60022/2\(4\)-25S](https://doi.org/10.60022/2(4)-25S)
7. Каліна І. І., Майстренко К. М. Сучасні теорії інформаційного забезпечення в умовах цифрової трансформації та впровадження підходу належного врядування. *Публічне урядування*. 2023. № 3 (36). С. 18–24. DOI: [https://doi.org/10.32689/2617-2224-2023-3\(36\)-2](https://doi.org/10.32689/2617-2224-2023-3(36)-2)
8. Калініченко Л. Л., Лисогор Д. Я., Бобко О. А. Цифрова трансформація в контексті концепції smart city: виклики та перспективи на прикладі міста Харкова. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2025. № 91. С. 35–47. DOI: <https://doi.org/10.18664/btie.91.343299>
9. Концепція розвитку штучного інтелекту в Україні. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-%D1%80#Text>
10. Корчак Н., Рачинський А., Ларіна Н. Цифрова трансформація та електронне врядування: наукові підходи дослідження в сфері публічного управління та адміністрування. *Аспекти публічного управління*. 2023. № 11 (3). С. 43–49. DOI: <https://doi.org/10.15421/152334>
11. Міхровська М. С. Діджиталізація, діджиталізація, цифрова трансформація: зміст та особливості. *Грааль науки*. 2021. № 1. С. 128–130. URL: https://www.researchgate.net/publication/349715623_DIDZITIZACIA_DIDZITALIZACIA_CIFROVA_TRANSFORMACIA_ZMIST_TA_OSOLIVOSTI

12. Муляр Г. В., Фур'яка Я. А., Галка Д. І. Концепція «цифрової держави» в сучасній теорії держави і права: від електронного врядування до цифрового суверенітету. *Вісник Одеського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України*. 2025. № 17. С.63–70. DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-9656/2025-17-7>
13. Перспективи цифрового урядування 2026: від основ до трансформаційного впливу, Видавництво ОЕСР, Париж. DOI: <https://doi.org/10.1787/0496b2bc-en>
14. Позднякова А.М. Analysis of smart city architecture models. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління*. 2019. Том 30 (69). № 4. С.105–110. DOI: <https://doi.org/10.32838/2523-4803/69-4-43>
15. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг. Закон України. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2021. № 47. Ст. 383. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text>
16. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#Text>
17. Пустовіт О. Б., Крилова І. І. Обґрунтування запровадження проєктів «Безпечне місто» на державному рівні в Україні. *Державне управління. Інвестиції: практика та досвід*. 2023. № 11. С. 126–131. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2023.11.126>
18. Ojo A., Curry E., Zeleti F. A tale of open data innovations in five smart cities. In *System Sciences (HICSS)*, 2015 48th Hawaii International Conference on, pages 2326–2335. IEEE, 2015. DOI: <https://doi.org/10.1109/HICSS.2015.280>
19. The OECD Digital Government Policy Framework: Six Dimensions of a Digital Government. OECD Public Governance Policy Papers. Paris: OECD Publishing, 2020. URL: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2020/10/the-oecd-digital-government-policy-framework_11dd6aa8/f64fed2a-en.pdf
20. Turkina E., Sultana N., Oreshkin B. Smart City Innovations: The Role of Local and Global Collaborations. *Urban Sci.* № 9 (12), 2025. DOI: <https://doi.org/10.3390/urbansci9120505>
21. United Nations E-Government Survey 2024: Accelerating Digital Transformation for Sustainable Development. New York: United Nations, 2024. URL: <https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/reports/un-e-government-survey-2024>

References

1. Babaiev V. Yu., Deikalo S. O. (2024). Rozvytok kontseptsii rozumnoho mista: publichno-upravlinskyi aspekt [Development of the concept of a smart city: public and administrative aspect]. *Aktualni problemy derzhavnoho upravlinnia*, no. 1 (64), pp. 27–44. DOI: <https://doi.org/10.26565/1684-8489-2024-1-02>
2. Bezpechne misto – systemy videosposterezhennia [Safe city – video surveillance systems]. Available at: <https://www.inni.tech/safe-city>
3. Vakulych M. (2026). Rozvytok intelektualnykh system ta vprovadzhennia smart-rishen u mistakh Ukrainy [Development of intelligent systems and implementation of smart solutions in cities of Ukraine]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 85. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-130>
4. Dzeveliuk, M., Dzeveliuk, A. (2024). Peredumovy stanovlennia ta perspektyvy rozvytku elektronnoho uriaduvannia v Ukraini [Prerequisites for the formation and development prospects of electronic government in Ukraine]. *Publichne upravlinnia i pravo: istoriia, teoriia, praktyka*, no. 4, pp. 39–48. DOI: <https://doi.org/10.31652/2786-6068-2024-4-36-45>
5. Drok I. S. (2025). Systema “Bezpechne misto” yak instrument kontroliu za dotrymanniam zakonodavstva na transporti [The “Safe City” system as a tool for monitoring compliance with transport legislation]. *Naukovyi visnyk Uzhorodskoho Natsionalnoho Universytetu. Seriia PRAVO*, vol. 88: chastyna 2, pp. 371–375. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.88.2.50>
6. Zolkover A. O., Vizhutkin D. H. (2025). Tsyfrove suspilstvo ta yoho zviazok z urbanizatsiieiu [Digital society and its connection with urbanization]. *Aktualni problemy staloho rozvytku*, vol. 2, no. 4, pp. 206–216. DOI: [https://doi.org/10.60022/2\(4\)-25S](https://doi.org/10.60022/2(4)-25S)
7. Kalina, I. I., Maistrenko, K. M. (2023). Suchasni teorii informatsiinoho zabezpechennia v umovakh tsyfrovoi transformatsii ta vprovadzhennia pidkhodu nalezhnoho vriaduvannia [Modern theories of information provision in conditions of digital transformation and implementation of the approach of proper governance]. *Publichne uriaduvannia*, no. 3 (36), pp. 18–24. DOI: [https://doi.org/10.32689/2617-2224-2023-3\(36\)-2](https://doi.org/10.32689/2617-2224-2023-3(36)-2)
8. Kalinichenko L. L., Lysohor D. Ya., Bobko O. A. (2025). Tsyfrova transformatsiia v konteksti kontseptsii smart city: vyklyky ta perspektyvy na prykladi mista Kharkova [Digital transformation in the context of the smart city concept: challenges and prospects based on the example of the city of Kharkiv]. *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*, no. 91, pp. 35–47. DOI: <https://doi.org/10.18664/btie.91.343299>
9. Kontseptsiiia rozvytku shtuchnoho intelektu v Ukraini [The concept of artificial intelligence development in Ukraine]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-%D1%80#Text>
10. Korchak, N., Rachynskyi, A., & Larina, N. (2023). Tsyfrova transformatsiia ta elektronne vriaduvannia: naukovy pidkhody doslidzhennia v sferi publichnoho upravlinnia ta administruvannia

- [Digital transformation and electronic governance: scientific research approaches in the field of public management and administration]. *Aspekty publichnoho upravlinnia*, no.11 (3), pp. 43–49. DOI: <https://doi.org/10.15421/152334>
11. Mikhrovska M. S. (2021). Didzhytizatsiia, didzhytalizatsiia, tsyfrova transformatsiia: zmist ta osoblyvosti [Digitization, digitalization, digital transformation: content and features]. *Hraal nauky*, no. 1, pp. 128–130. Available at: https://www.researchgate.net/publication/349715623_DIDZITIZACIA_DIDZITALIZACIA_CIFROVA_TRANSFORMACIA_ZMIST_TA_OSOLIVOSTI
 12. Muliar H. V., Furiaka Ya. A., Halka D. I. (2025). Kontseptsiiia «tsyfrovoy derzhavy» v suchasniy teorii derzhavy i prava: vid elektronnoho vriaduvannia do tsyfrovoho suverenitetu [The concept of “digital state” in the modern theory of the state and law: from electronic governance to digital sovereignty]. *Visnyk Odeskoho naukovo-doslidnoho instytutu sudovykh ekspertyz Ministerstva yustytzii Ukrainy*, no. 17, pp. 63–70. DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-9656/2025-17-7>
 13. Perspektyvy tsyfrovoho uriaduvannia 2026: vid osnov do transformatsiinoho vplyvu [igital Governance Perspectives 2026: From Foundations to Transformative Impact]. Vydavnytstvo OESR, Paryzh, DOI: <https://doi.org/10.1787/0496b2bc-en>
 14. Pozdniakova A. M. (2019). Analysis of smart city architecture models. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Serii: Ekonomika i upravlinnia*, Tom 30 (69). no. 4, pp. 105–110. DOI: <https://doi.org/10.32838/2523-4803/69-4-43>
 15. Pro osoblyvosti nadannia publichnykh (elektronnykh publichnykh) posluh. Zakon Ukrainy [On the peculiarities of providing public (electronic public) services]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR)*, 2021, no. 47, st.383. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text>
 16. Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku tsyfrovoy ekonomiky ta suspilstva Ukrainy na 2018–2020 roky ta zatverdzhennia planu zakhodiv shchodo yii realizatsii [On the approval of the Concept for the Development of the Digital Economy and Society of Ukraine for 2018–2020 and the approval of the plan of measures for its implementation]: rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 17 sichnia 2018 r. no. 67-r. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#Text>
 17. Pustovit O. B., Krylova I. I. (2023). Obruntuvannia zaprovadzhennia proektiv “Bezpechne misto” na derzhavnomu rivni v Ukraini [Rationale for the implementation of “Safe City” projects at the state level in Ukraine]. *Derzhavne upravlinnia. Investytzii: praktyka ta dosvid*, no. 11, pp. 126–131. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2023.11.126>
 18. Ojo A., Curry E., Zeleti F. A tale of open data innovations in five smart cities. In *System Sciences (HICSS)*, 2015 48th Hawaii International Conference on, pages 2326–2335. IEEE, 2015. DOI: <https://doi.org/10.1109/HICSS.2015.280>
 19. The OECD Digital Government Policy Framework: Six Dimensions of a Digital Government. OECD Public Governance Policy Papers. Paris: OECD Publishing, 2020. Available at: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2020/10/the-oecd-digital-government-policy-framework_11dd6aa8/f64fed2a-en.pdf
 20. Turkina E., Sultana N., Oreshkin B. (2025). Smart City Innovations: The Role of Local and Global Collaborations. *Urban Sci.* no. 9 (12). DOI: <https://doi.org/10.3390/urbansci9120505>
 21. United Nations E-Government Survey 2024: Accelerating Digital Transformation for Sustainable Development. New York: United Nations, 2024. Available at: <https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/reports/un-e-government-survey-2024>

Olena Volska

Doctor of Public Administration, Professor,

Professor of the Department of Public Administration and Local Self-Government,

Kherson National Technical University

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5047-4579>

DIGITALIZATION OF PUBLIC ADMINISTRATION USING THE EXAMPLE OF THE “SAFE CITY” CONCEPT

The article examines the digitalization of public administration using the example of the implementation of the Safe City concept as one of the promising areas of digital transformation of the modern governance system. It is determined that the use of digital technologies changes not only the technical means of public authorities, but also the principles of developing and implementing management decisions, organizing interagency interaction and communication between state bodies, local governments, law enforcement and emergency services and citizens. The evolution of the digitalization of public administration from e-government to digital governance, which was based on the integration of information systems, is revealed. The Safe City concept is considered as a complex organizational, technological and information-analytical system that combines video surveillance, geoinformation technologies, automated data analysis, alert systems, situational centers and digital channels of interagency interaction. The potential of such systems to increase the efficiency of response to emergencies, offenses, transport incidents and threats to critical infrastructure is substantiated. It is established that the effectiveness of the implementation of

the concept of the direction depends on the institutional capacity of public administration bodies, legal certainty of data processing procedures, compatibility of information systems, an appropriate level of cyber protection and democratic control. Attention is focused, in particular, on the need to ensure an optimal balance between the need to increase the level of public and community security, the protection of privacy and personal data of citizens and strict observance of fundamental human rights and freedoms in the context of the active implementation of digital technologies, video surveillance systems and automated data analysis. It is emphasized that the use of digital tools within the framework of the Safe City concept should be carried out on the basis of legality, proportionality, transparency and accountability, with a clear definition of the purpose and boundaries of the collection, processing, storage and use of information, as well as with the introduction of effective mechanisms for controlling the activities of relevant public administration entities.

Keywords: digitalization, digitalization, public administration, e-government, digital governance, safe city, smart city, video surveillance, Safe City Concept, public safety, security.

Дата надходження статті: 12.07.2026

Дата прийняття статті до публікації: 07.08.2026

Дата публікації статті: 02.09.2026